

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 80 kr. za četrt leta — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od štiristopen petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo najudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ohranimo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Narodnost in kozmopolitizem.

V sredo je „Slovenec“ priobčil članek pod naslovom „Narodnost in kozmopolitizem“. Ta članek še vedno kaže, da gospodje pri naši katoliški stranki niso posebno navdušeni za narodnost, kajti pisan je v tem oziru jako hladno; videlo se je, da gospodje nekaj v glavi že spoznavajo za dobro, za kar jim ne bije srce. Svaril nas je pred tem, da bi bili kozmopolitje, ker potem zginemo v valovju germanizma in iredente. Dobro, da je tudi naša katoliška stranka jedenkrat v tem oziru prišla do pravega prepričanja.

Do sedaj je baš ta stranka gojila kozmopolitizem pri nas. Napadala je nas zaradi absolutne narodnosti, kakor bi res na Slovenskem bilo preveč narodnega šovinizma. Po svojih glasilih je narodnost proglašala za paganstvo. Po njeni trditvi je le jezik nekako sredstvo za sporazumljenje mej seboj in pa za to, da v njem Boga hvalimo. Pač je to gotovo namen jezika, a narodnost bi se pa po tem načelu pri manjših narodih ne mogla ohraniti. Če je jezik le sredstvo, potem se pač tudi potujčevanje da opravičevati in je včasih celo priporočljivo, ako svoj jezik zamenjamo z drugim, ki je morda bolj razširjen, v katerem zaradi večje lite-

rature lažje napredujemo. Boga pač hvalimo v nemščini, italijanščini in francoščini ravno tako lahko kakor v slovenščini. Načelo, da je jezik le sredstvo, nas torej ne more ohraniti potujčevanja in tisti, ki so razširjali to načelo, so le gladili pot kozmopolitizmu na Slovenskem.

Če se hočemo ohraniti, mora biti naša narodnost sama na sebi nekaj vredna, ali če se že postavimo na versko stališče, jezik moramo braniti in ohraniti ne zaradi tega, ker je nam ugodno sredstvo za občevanje mej seboj in hvaljenje Boga, temveč zaradi tega, ker je naš jezik kakor drugi tudi dan od Boga. Božja volja je, da smo rojeni kot Slovenci in zato je tudi božja volja, da ohranimo svojo narodnost, katere ne smemo kar zameniti s kako drugo, kakor se v tovarni slabši stroj zamenja z novejšim in boljšim. Naš jezik moramo ljubiti sam na sebi, ker izvira od Boga, ne pa kot kako sredstvo in v tem oziru je absolutna narodnost ne le opravičena, temveč tudi dolžnost.

Le jedino, če se postavimo na to stališče, se bomo mogli braniti pred kozmopolitizmom, dočim je stališče naše katoliške stranke dosedaj vodilo v kozmopolitizem in je precej se vjemalo s stališčem nemškutarjev, ki so vrivali nemščino s tem, da so rekli, da je kot občevalno sredstvo boljša od slovenščine.

Da je „Slovenec“ spoznal nevarnost kozmopolitizma, k temu ga ni pripeljala ljubezen do našega naroda, temveč le strah pred socialno demokracijo, ki je po njegovem mnenju kozmopolitična, kar pa ni povse resnično, kajti kdor je temeljiteje zasledoval razne socialistične stranke v Evropi, je spoznal, da je v njih precej narodnostnega duha primešanega, vsaj toliko kakor v evropskih klerikalnih strankah. Kozmopolitizem njih sega le tako daleč, da se podpirajo proletarijci vsega sveta, kakor se podpirajo kapitalisti ali pa recimo, kakor je tudi neka vez mej katoliško duhovščino raznih narodov. Tako vidimo, da češki socialisti hodijo precej svojo pot, v nemškem socializmu je primešano mnogo nemškega narodnega duha in se zatorej bistveno loči od francoskih socialističnih strank.

Tudi ne moremo reči, da bi socialisti bili nasproti kulturnim potrebam malih narodnostij; iz

njih glasil se da pač poprej nasprotno posneti. Dunajski krščanski socializem je proti Slovanom dosti nestrpnejši, nego pa socialni demokratje.

Vzlic temu smo pa mi prepričani, da gojenje narodnosti je dobro sredstvo proti socialistom, ker obuja v mladini ideale. Prepričati se socialno gibanje ne bode dalo, ali da se zavrniti v prave meje in tako prilagoditi, da bode ugajalo potrebam in nazorom vsake narodnosti. Nas pa veseli, če „Slovenec“ ostane veren misli, da je kozmopolitizem kvaren in da je dolžnost Slovencev, da varujemo svojo narodnost. Potem bi bili pač kmalu jedini, seveda se bojimo, da bode „Slovenec“, kateremu je narodnost sedaj le sredstvo proti socialnim demokratom, jo zopet zasukal. Tacih prevratov smo pri njem v narodnem oziru že več doživeli.

V Ljubljani, 2. septembra.

Dunajska občinska samouprava. Liberalci bodo predlagali v deželnem zboru, da se predela mestni statut tako, da župana ne bodo več volili, temveč ga bo cesar imenoval na predlog vlade. S tem mislijo prepričati, da bi dr. Lueger ne postal župan dunajski, oziroma, da bi vsaj dolgo ne županoval. Seveda predlog bodo stavili le v tem slučaju, če zmagajo pri volitvah protisemitje. Vlada bi najbrže s tako premembo statuta bila zadovoljna, ker bi potem imela večji upliv na občinsko upravo. Prepričani smo, da bi vlada, ko bi se to sklenilo na Dunaju, delovala na to, da se na podoben način pristriže občinska samouprava tudi v drugih stolnih mestih. Marsikje bi se jej to utegnilo posrečiti. Recimo, tako bi ne bil izključen tak napad na občinsko samoupravo v Ljubljani, kjer bi se pač utegnili za kaj takega združiti klerikalci in pa nemškutarji. Klerikalci že dolgo na skrivnem rujejo proti narodni stranki v ljubljanskem mestnem zastopu in bi bili najbrž pripravljeni vsak čas preložiti kak udarec občinski samoupravi.

Schneider. Na shodu, na katerem je Schneider Čehe prigovarjal, naj bi volili protisemite, jih je imenoval „bezahlte Lumpen“, videč, da ničesar ne opravi. Čehi so mislili tožiti Schneiderja, a so to misel popustili, ter se ne bodo zmenili za žaljenje človeka, ki je grdil že skoro vse zaslužnejše može dunajske vseh strank. Omeniti pa mo-

Listek.

T a t.

(Povest J. E. Golobova.)

(Dalje.)

Nataška ni plesala. Tudi ni stala v prvi vrsti, marveč v drugi poleg plotu nasproti Aleški in gledala nanj srdito s svojimi velikimi, rujavimi očmi. Aleška je igral, povesevši oči, ni zrl na nikogar, le poredkoma pogledaval je na Nataško po strani; oči so se mu svetile, plamenele so tu ukora, tu soznanja zmage. No delal je vedno z večjo navdušenostjo in z večjo srčnostjo tresljaje glasu. Igral je tako, da se je i sam čudil: od kod so se vzeli sami tenki, v srce sezajoči glaski, od kod javili se povsem novi deli, katerih še ni nihče čul, njemu samemu pa so bili preje tudi neznani. Ves se je zamislil, ves se je zatopil v igranje z ognjevitostjo in navdušenjem; slišal ni ničesar, videl nikogar — ni plešočih, ni stoječih. Jedino Nataškino obličje mu je bilo vidno in njene temne oči, zroče izza rame nekoga . . . Slušatelji so sami sebe pozabili,

so se zamaknili. Aleška je pretrgal pesen hipoma in nehal igrati.

„Na!“ vrne nakrat nevoljno žalejke dedu Andreju. Ta pa, ne pričakovanjši tega, mogel jih je jedva vzeti. Aleška se obrne, da bi šel; zadaj stoječi so napravili prostor hitro. Prvi hip ni rekel nihče niti besede, vsi so bili ganjeni po igranju in nihče ni pričakoval, da bi Aleška nehal igrati nakrat. Aleška stori nekoliko hitrih korakov in se ustavi.

„Greš domov, Vanka?“ reče polobrnivši se.

„No, tovariši, ta pa igra!“ reče nekako z vzdihom ded Andrej.

Migom okrože Aleško z vseh strani mladenci in možaki. Obsipali so ga s pohvalami, no ne s šumnimi in kričavimi, ali s primernimi in resnimi v prenehljajih. Večinoma so le gledali na Aleško in molčali. Niti jeden človek ga ni poprosil, naj še igra. Vsakemu je bilo nekako umevno, da Aleška ne bo pričel zopet igrati, da igrati ne more. Aleška molči in ne gleda v obličje nikomur. Roke se mu tresejo; vrhne ustnice drgetajo hitro, obličje je dobilo prav nedoločen izraz: tu se razjasni hipoma v smehljaji, tu se zmrači in na njem se bere nevolja.

„Svoje žive dni še nisem slišal, da bi kdo tako igral!“ reče ded Andrej, mahnivši z roko.

„Idiva, Vanka!“ izpregovori Aleška in odide. Vanka mu sledi molče.

„Svoje žive dni nisem slišal!“ ponavlja ded Andrej.

Ženske so sicer manj šumno, no govorile so le o Aleški.

Vse je porazila ne samo igra, no nekaj posebnega, kar je videl vsak, gledaje na Aleško. Navdušenje, unema, neka sila, izražujoča se na obličji, v vsakem kretanju, v vsej osebi njegovi, pronikala je vsakega, segla do srca . . .

Drugi dan zjutraj izpusti Aleška kravo in sivo kobilu iz hleva in se odpravlja, da bi jih gnal na vodo.

Jedva pa pride Aleška do vrat, vstopi Nataška in ko pride prav do njega, ustavi se bojazljivo.

„Zdravstvuj . . .“ izpregovori ona skoro v šepetu.

Aleški se je zganilo nekaj v prsih, ali on je stal in jej gledal molče v obličje. Ona je gledala v tla.

ramo, da je Schneider priznal, da so Lueger in pa drugi krščanski socialisti storili napako, ko so glasovali proti češki šoli na Dunaji in pa proti dvojezični gimnaziji v Celji. Schneider tedaj ni glasoval z njimi, ter se je vsaj glasovanja vzdržal. Pri vsej surovosti tega agitatorja pa moramo reči, da je pravičnejši Slovanom, kakor so drugi člani njegove stranke z bogoslovja doktorjem Scheucherjem vred. Sicer je znano, da bi se mnogi protisemitje radi Schneiderja že iznebili, ker se ne vjemajo povse z njim. Pustili ga bodo enkrat na cedilu, kakor so Gregorica pri volivi v mestni svet.

Konferenca ogerskih škofov. Predvčeraj so se sešli ogerski škofje, da se posvetujejo o pastirskem listu, ki se izda v latinščini in madjarščini, v katerem se bode prebivalstvo poučilo, kako se mu je ravnati naproti cerkvenopolitičnim zakonom. Po drugih poročilih se bode izdala dva pastirska lista, jeden v latinščini, drugi pa v madjarščini za prebivalstvo. Kaj je konferenca sklenila, ne vemo, a značilno za ogerske razmere je pač, da se pastirski list ne izda v nobenem drugem jeziku kakor v madjarščini. Škofje ogerski stoje torej tudi na stališču, da mora na Ogerskem vsakdo znati madjarski. Po našem mnenju s tem pač ne bodo škofje pri nemadjarskih narodnostih si pridobili popularnosti. Spodobilo bi se vsekako, da se tak važen pastirski list izda v vseh na Ogerskem navadnih jezikih. Čudimo se mi takemu postopanju ne, ker imamo že iz prejšnjih časov dokazov, da se ogerski cerkveni dostojanstveniki v narodnih vprašanjih skoro popolnoma vjemajo z ogersko vlado.

Konec vojaške stranke v Bolgariji. V Sredci je bil začel izhajati neki list, ki je veljal za glasilo vojaške stranke. V ta list so pisali največ častniki, če tudi vlada to taji. List je delal na to, da se odpravi ustava in pokliče vojaško diktatorstvo. Ker je pa javno mnenje odločno obsojalo, da bi se politika zanašala v vojsko, je ta list nehal izhajati in z njim je prenehala tudi vojaška stranka.

Razmere mej turško vlado in bolgarskim eksarhatom niso najboljše. Vlada bi bila rada, da bi eksarh delal za pomirjenje Bolgarov v Makedoniji, a eksarh ni mogel dosti storiti, ako Turčija ničesa ne stori za makedonske Bolgare. Zahteval je torej, da se imenujejo za Makedonijo novi bolgarski škofje, da jih bode toliko, kolikor jih je po zakonu dovoljenih. Nadalje je zahteval eksarh še več drugih stvari v cerkvenem in šolskem oziru. Na njegove želje se pa vlada ni ozirala; pač pa je zahtevala od njega, da bi odpoklical dva bolgarska škofa, ki nista ničesa zakrivila, temveč le storila svojo dolžnost. Eksarh Josip baje misli sklicati sinodo in odstopiti, ako se kmalu kaj ne stori za bolgarsko cerkev.

Dopisi.

Iz Metlike, 28. avgusta. (Odgovor „Slovenec“u dopisniku vulgo „Metliški metli“.) „Slovenec“ se je zopet po dolgem času Metličanov spomnil v številki z dne 27. t. m. Na rešeto je del naše občinske volitve in volitev župana ter obč. svetovalcev. Dotični dopisek je podpisala „Metliška metla“. Ker pa vemo, da ga je pisal nekdo moškega spola, bi bilo pravilneje, da se podpiše „Metliški metlač“. Sicer pa naj je one vrste pisal metlač ali metla, res je to, da je dopis poln nedostojnih očitanih in zabel, katere vsakega poštenega Metličana — ki je namreč dopis bral, globoko užalijo. V začetku nam pové, da imamo tudi v Metliki

„Aleška ...“, rekla je glasneje in udarila z nogo „Veš kaj ...“, in zopet je poceptala.

„Jaz sem hotela ... Vidiš li ...“

Aleška molči še vedno.

„Veš kaj? ... Hotela sem reči ... da ... tebi“ in polagoma povzdigne svoje oko nanj. Aleški je bilo, kakor da mu kdo žge prsi pod srajco.

„Kaj ti? ...“ reče on nehote.

„Tako ... Ti ... dobri ...“

Oba molčita in gledata drug drugega.

„Hotela sem reči ... da bi se ti ... ne srdil na me.“

„Eh, Nataška ...“, reče z nekakim očitanjem Aleška in se obrne.

„Jaz ... k Anjutki ...“, reče ona in hiti s hitrimi koraki proti krilecu.

Do zaroke Anjutke je bilo še dva dni in Aleška je imel mnogo opravila. Peljal se je z materjo v vas nakupovat, zaklal je volička, sekal drva, šel sedaj tje, sedaj sem. Nataško je sicer videl večkrat na dan v družbi z drugimi deklicami, no govoriti ni mogel nič.

(Dalje prih.)

zvezdoznance. Najstarejši ljudje, ki poznajo vse mestno prebivalstvo, študirajo, kdo in kje bi bil ta zvezdoznaneč! Potlej g. dopisnik kar vsem Metličanom naravnost pové, da se mesečni „Glasnik“, da ni še pristavil, da ponóči po strehah plešajo in se na vrhu zvonika guncaje ter tako „Metliško metlo“ iz blaženega nočnega miru dramajo. Taki mesečni ljudje so baje nevarni. Zatorej pa tudi tisti dan, ko so bile občinske volitve, ni bilo nobenega iz prošnje s svojimi prijatelji na volišče, če tudi so prejšnji večer sklepali zvezo. Bili so se porazili! Toda o občinskih volitvah v obče ne ve dopisnik nič drugega povedati, nego da je sedaj mestni odbor vseh smeti očistil. Kako misli to, tega ne moremo prav umeti. Tiste smeti, smeti! Ali so smeti oni, ki so prej sedeli v odboru, ali kdo? Metla, premalo jasno pometlaš! Mislimo pa, da so sedaj voljeni v mestni odbor poštene, delavni in skrbni možje, katerim ni za prepir in nemir, kateri hočejo delati v korist svojim someščanom. Kdor se bo drgnil ob nje, katere je volilo zavedno in napredno meščanstvo, ta bo slabo naletel! Našemu mestu je treba resnih delavcev, da ne zaostane za napredovanjem drugih krajev. Prepiračev in nemirnežev, katerih početje nima nobenega zmotra, nam ni potreba in naj si imajo dotičniki tudi maziljene roke! — Trn v oči in v peti je naši metli novo izvoljeni gospod župan Ferd. Salloker. Ta mož, sedemdesetletni častitljivi, osiveli starec, ki županuje Metliki že šesto dobo, mora na svoje stare dni v šolo h gosp. dopisniku, tam mora poslušati njegove levite in najbrže bi moral na starost zaplesati tako, kakor žvižga prelubezniva naša metlica! — Tako se v življenji izpolnjuje nauk, da mora mladost starost spoštovati. Hvala Bogu, zdaj vsaj vemo! Gospodu županu očita, da je po svojem mišljenji ... Pet pik! Kaj to pomeni, tudi ne vemo. Ali je to nove vrste pisava ali kaj? Potlej pa zabrusi g. županu v obraz, da je nemškutar. Toliko vemo, da je gosp. župan ud „Čitalnice“. Ali je naša „Čitalnica“ društvo nemčurjev? Zadnjo nedeljo se je udeležil shoda „Slovenskega društva“ v Črnomlju. Tam je govoril tako, kakor more pošteno, narodno srce govoriti. Ali se teh shodov udeležujejo in ali tako govore nemčurji? Na ta vprašanja lahko odgovori vsak razsodni čitatelj sam. Kot izveden zdravnik uživa mej ljudstvom g. župan veliko zaupanje. Dokaz je ta, da ga obiskujejo ne samo domači bolniki, ampak bolniki daleč tam od Karlovca, Jaske, Oziha itd., ko imajo vendar po 5 in več ur hoda do Metlike in bližje drugih zdravnikov. Njegovo občevanje — stara njegova navada — ni še nobenega spravilo pod zemljo. Sicer pa je zdravnik popolnoma ločen od župana, in vse ne gre metati v jeden koš. Pred volitvijo je že g. dopisnik zahteval, da naj novi župan preskrbi mestu nabiralnik za pisma. Ko bi bil kaj dlje časa v Metliki, znal bi povedati, da smo že imeli take nabiralnike, ki pa so bili vedno prazni. Saj bi bilo tudi res pripravno, da gre človek na pošto po marko, potlej pa nese pismo nazaj v mesto in ga vrže v nabiralnik! — Rečemo pa, da bi taki nabiralniki nikakor ne škodili, a treba bi tudi prodajalnic, kjer bi se marke kupovale. Torej oboje, ali pa nič! Naše ljudstvo je ubožno. Kar ima pri domačiji odveč, to rado proda, da pride k najpotrebnejšemu denarju. Ako torej pride v nedeljo kmet ali kmetica na trg ter tja prinese kako kokoš ali jajca ali sadje ali kaj drugega jednakega ter čaka, da kdo te reči za majhen denar pokupi, mislimo, da se s tem ne greši proti nedeljskemu počitku, ampak da se tako pomaga ubožnemu kmetu, ki ne more mej tednom pustiti dela na polji, da bi prodajal ceno svojo robo. Ali se naj torej „tržni dnevi“ ob nedeljah odpravijo? Kdor hoče kmetu in ubožnemu meščanu škodo, ta tako hoče. Tudi tistih 100 gl. letne nagrade ne privošči g. dopisnik našemu županu. Ako je tako za blaginjo našega mesta zavzeta „Metliška metla“, naj hodi ob sobotah pometat mestni trg, kar se doslej vrši na troške mestne blagajne, in tako bodo ostali v mestni hiši lepi groši, s katerimi se magari nakupijo nabiralniki — za vsako hišo jeden, če ni drugače! Najprej pa naj do čista pomete pred svojim pragom, okolo cerkve in podrgne naj prah po cerkvi ter smeti in zmedenost s cerkvene ure. Ta ni menda še nikdar prav kazala. Sicer se pa nečemo vtikavati v cerkvene zadeve — za to imajo skrb gospodje, ki bi radi imeli v Metliki popolno oblast! — Kar govori dopis o Jakobu Jutražu, pustimo pri miru, ker v Metliki sploh ni nobenega Jakoba Jutraža. Le tisti klepar je pred Jutraža zabiti, kakor nekakšna zaušnica celemu mestu: češ, kleparja imaš ti, ti stara Metlika, v svojem odboru, a nobenega duhovnega gospoda! — Boljši kakor g. Salloker bi bil za župana gosp. Prosenik, pravi dopis. O tem se nečemo pripraviti, ker mi ne odrekamo gosp. Proseniku zmožnostij. A čudno in naravnost smešno se nam zdi, da tako piše prijatelj in predobri znanec onega gospoda kapelana, ki je bil ravno od g. Prosenika tožen zaradi žaljenja časti in tožba je imela uspeh. Kaj to pomeni, ne vemo. Ali se hoče norčevati iz drugih, ali pa iz samega sebe. Končno moramo priznati, da ne umejemo „Metliške metle“ stavka: Pri nas živimo namreč v znamenju lune. Ali smo se že preselili v mesec mesto onega kovača? Ako se pa hoče s tem pošaliti, kakor n. pr. mačka z ujetjo miško, katera ji naposled uide — šali se sam s seboj, saj naravnost pravi: živimo. Torej vsi: mi, „Metliška metla“ gospodine et consortes! Če drago, oglasite se še kaj,

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2 septembra.

Janko Vencaj †.

Dobili smo brajovno vest iz Št. Vite na Doljenjškem, katera nas je napolnila s odkritosrčno žalostjo. Tamkaj je danes dopoldne umrl na grižo sin tukajšnjega deželnega sodnega svetnika — gosp. Janko Vencaj, absolviran jurist, jedva 22 let star. Koliko nadej leže z njim v grob! Ne samo za njegovega velespoštovanega očeta in celo dobro rodbino, temveč, lahko rečemo, za ves naš narod. Z veseljem smo opazovali rodoljubi, kako se ta mladenič razvija, priden kakor bučelica, obdarjen z mnogim talentom in jekleno voljo, lep na duši in telesu. Komaj smo čakali, da dovrši svoje študije in stopi v življenje, ker smo po vsem, kakor je živel in kar je že doslej storil na literarnem in glasbenem, kakor tudi socialnem polji, smeli pričakovati, da bode dičen mož in delaven rodoljub, kamorkoli bode postavljen. Vse to je s jednim mahom smrtne kose za vekomaj pretrgano. Narod je zopet izkusil s to prerano izgubo svojo usodo. Ali, Bože, daj tolažbe pred vsem očetu in rodbini! — Mladi in dobri Janko, počivaj sladko!

— (Občinski svet) bo imel v torek, 3. dan septembra, ob 6. uri zvečer v mestni dvorani sejo. Vzpored: I. Oznanila predsedstva; II. C. kr. ravnatelja državne obrtne šole dunajske, vladnega svetnika Kamila Sitteja predavanje o generalnem regulacijskem načrtu za mesto Ljubljano. Tajna seja: Stavbinske stvari in personalia.

— (Tudi polemika bode dostojna!) Tako je klical v soboto „Slovenec“, zatrjeval, da se „Narod“ v polemiki vedno bolj pogrezuje v „blato“ in se oblastno odrezal, da vse, kar smo odgovorili na „Slovenec“ napad na dr. Tavčarja, je popolno neresnično. Čitatelji naši so sami imeli priliko soditi, torej ni treba, da v tem oziru še kaj odgovarjamo. Kadar „Slovenec“ ne more nič več odgovoriti, si vedno na tak način pomaga. Pa tudi naše poročilo o tiskovnih pravdah, o katerih so v petek sodili porotniki, ne ugaja „Slovencu“. Očita nam, da ne moremo utajiti svojih „iskrenih simpatij za slovenski narod prezasluznega socialista Grablovica“; da bi bili najraje videli, da sta bila urednika „Slovenca“ in „Glasnika“ obsojena; da se zadiramo v najsvetejše pravice porotnikov itd. Pa počasi! Tu nimajo simpatije ali antipatije nič opraviti. Naše začudenje se nanaša samo na nasprotujoči si izrek porotnikov v dveh popolnoma enakih slučajih. Sodbe kritikovati ne moremo. Pač pa si dovoljujemo vnovič konstatovati: 1.) da je „Slovenec“ prav one dni pred obravnavo priobčil dva oziroma tri članke, kateri so bili očitno pisani za porotnike v korist toženih klerikalcev; 2.) da se je od klerikalne strani plediralo za obsodbo Grablovica s tem, da „tu gre za vero“, „da socialisti že nimajo pravega programa, ko uče, da je detomor dovoljen“ itd. Končno še konstatujemo, da se je gospodom Kalanu, Zillerju, ki je „urednik“, pa zna komaj svoje ime podpisati in Gostinčarju dokaz resnice popolnoma ponesrečil, dočim se je Grablovicu dokaz resnice deloma posrečil. To so momenti, ki gotovo opravičujejo naše začudenje. Skrajna impertinentnost pa je, če pravi „Slovenec“, da se zadiramo v najsvetejše pravice porotnikov. To pravi tisti „Slovenec“, ki je že začel isto delati z nasprotnimi sredstvi, kakor smo jasno dokazali!

— (Ljubljansko prostovoljno gasilno društvo) je včeraj praznovalo svojo petindvajsetletnico in se je pri tej priliki prvokrat poskusila nova velika rešilna testev, katero je nabavil mestni magistrat. Mi smo vselej, kadar je bilo treba pohvalno in nepristransko sodili o človekoljubnem delovanju društva ljubljanskih gasilcev, posebno v potresni dobi. Nikakor pa ne smemo in ne moremo zamolčati, da se v tem društvu slovenščina še vedno sistematično prezira. Nov dokaz temu je povsem nemško vabilo k 25. „Gründungsfeier“, katero je celo z nemško pisanim naslovom dobil urednik našega lista. Da nismo torej poslali poročevalca, bode menda gospodom razumljivo. Čas bi bil že vendar, da v našem gasilnem društvu, katero v prvi vrsti podpira slovenski mestni zastop, preneha toli žaljivo preziranje slovenščine.

— (Veselica na Ferlinčevem vrtu.) Odboroma moške in ženske podružnice sv. Cirila in Me-

toča v Ljubljani gre hvala, da se je sinoči vršila na Ferlinčevem vrtu jedna najprijetnejših veselice, kar jih je zadnja leta videla Ljubljana. Vojaške uniforme in krasne obleke gospodičin in gospa, mične čepice „Slavcev“ in Sokolov-tamburašev, cilindri vrle šempeterske duhovščine (šenklavskih gadov k sreči ni bilo nikogar blizu. Op. stavčeva), vse to je napravljalo prelepo sliko. Vlada je sicer prepovedala peti znano pesem „Kvišku bratje“! — a vender je bilo vse „kvišku“, živahno in veselo. To kaže, da udarja družba sv. Cirila in Metoda na pravo struno, ker ima za seboj ves narod, drn-žeč ga v slogi in bratovski ljubezni. Žal bode gotovo mnogoštevilnim gostom, ki niso več našli prostora, da so morali oditi. Z nepopisnim navdušenjem je bil vsprejet nagovor podružničnega predsednika č. g. župnika Malenška, ki je dokazoval, da bode Slovincem vse lahko storiti, ako smo složni in združimo moči. Tudi za slavnostnim govorom blagajničarja č. g. Bulovca je sledilo dolgotrajno ploskanje. Gospodična Ivanka Hočevarjeva je z občutkom deklamovala Cimpermanovo pesem „Ljubav do doma“. „Slavcev“ pevski zbor je pokazal, kako vrlo napreduje pod spretnim vodstvom. Izvrstno so udarali tamburaši in ženski četverspev je z vsakim novim komadom vnovič očaral občinstvo. Srce se pa je smejalo posebno ob sklepu veselice neutrudljivim in za narod vnetim šempeterskim damam, ko so za vstopnino in „odpustke“ preštele velik dar, položen domu na oltar, namreč blizu 400 gld. Slava njim in vsem udeležnikom, ki so pripomogli, da se je veselica tako prijetno in za slavno našo družbo koristno zvršila!

— (Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca avgusta 1895 vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 510 strank 222.125 gld. 19 kr., 429 strank pa vzdignilo 149.072 gld. 30 kr.

— (Klerikalen izgred.) Klerikalni generali so včeraj popoldne po svojih zapeljanih pristaših uprizorili velik izgred, ki utegne imeti žalostnih posledic za nekatere prenavdušene zaslepljenca. Socijalistično politično društvo „Bodočnost“ je za včeraj popoldne sklicalo javen shod v kazinski stekleni salon. Naznanilo je ta shod s slovenskimi in nemškimi lepaki, na katerih je bilo izrečno povedano, da nastopi kot poročevalka neka gđc. Nötscher z Dunaja in da bo predavala v nemškem jeziku. Ker je sedaj v Ljubljani mnogo nemških delavcev, ki prisegajo na zastavo mejnarodnega socijalizma, je bil shod namenjen njim in nemškega jezika zmožnim Slovincem. Ob določeni uri se je v kazini zbralo nekaj sto socijalistov in socijalistinj in — pod osebnim vodstvom semeniškega profesorja dr. Kreka — kakih 300 takozvanih krščanskih delavcev in delavk. Vseh skupaj je bilo nad 1000 oseb. Ko je nastopila dunajska socijalistinja, pozdravili so jo nje somišljeniki s „hoch“ in živela klici, klerikalni pristaši pa s sikanjem. Poročevalka je govorila o socijalni demokraciji in o krščanskih socijalistih na dolgo in na široko in vmes vpletala anekdote žalostne in vesele vsebine. Klerikalni delavci motili so jo ves čas, kliče: „Kaj nas bo baba učila! Baba ven! Proč z babo!“ Že tedaj je bilo očitno, da so ti zapeljani ljudje bili nahujskani in da so prišli z namenom shod razgnati. Jeden najglasnejših je bil odvetniški koncipijent dr. Brejca. Socijalisti so prosili navzočnike, naj so mirni in jim obljubovali, da bodo smeli odgovarjati in poročevalko zavračati kolikor bodo hoteli. A vse to ni nič pomagalo. Razburjenost je postajala večja, gori navedenim insultom so sledili prostaški cinični vzkliki. V tem hipu je dr. Krek zapustil dvorano. Šel je, dasi je bil prav on kot vodja delavcev in profesor teologije poklican in dolžan odgovoriti dunajski socijalistinji vsaj glede nje izvajanj o desetih božjih zapovedih. Gosp. dr. Krek pa je odnesel kopita. Koj na to so začeli klerikalci razgrajati, ne vemo ali je bilo to slučajno, ali je bil dr. Kreka odhod znamenje, naj se začne škandal. Vseled nekega vzklika dr. Brejca so socijalistični reditelji stopili k temu, da bi ga odstranili z zborovališča. V tem trenutku so klerikalci dvignili palice in jeli udrihati po socijalistih. Na srečo je bila policija na mestu. Razgnala je takoj razgrajalce in najsilnejše, mej njimi dr. Brejca, aretirala. Zadnjeimenovani odvetniški koncipijent pri dr. Sušteršiču je na sumu, da je jednega redarja s palico po glavi udaril, mu klobuk prebil, ter ga telesno poškodoval. Da ni policija energično nastopila, nastal bi bil lahko krvav pretep. Zlasti so divjale klerikalne ženske, iz vrst katerih so se čuli klici: „Kar pobite jih!“ Vladni zastopnik je seveda shod takoj

razpustil. Zvečer so imeli socijalisti zopet shod v gostilni „Pri južnem kolodvoru“. Tudi tja so prišli nekateri klerikalci in hoteli delati zmešnjave, a skupili bi jo bili, da se ni zanje potegnila — dunajska socijalistinja.

— (Nesreča.) Pri podiranju ubožne hiše v Gradišču ponesrečil je danes dopoldne delavec Janez Brodnik iz Velikega Osolnika. Brodnik razdiral je obok, a bil toli nepreviden, da se ni pravočasno umaknil, ko se je zrušil obok. Ruševina ranila ga je smrtno ter je nesrečnež takoj mrtev obležal. Neki drugi delavec, ki je pomagal pri podiranju, je bil le lahko ranjen.

— (Samomor.) Minuli teden so izrekli iz Save pri Boštanju in pokopali na tamošnjem pokopališču moškega utopljenca. Dognalo se je, da je bil pokojni gostilničar Franc Furjan iz Kurje vasi poleg Ljubljane, ki je v napadu duševne potrtosti skočil pri Zidanem mostu v Savo.

— (Izgubljen denar.) Včeraj popoldne je bilo izgubljenih 30 gld. v bankovcih. Ako bi pošten človek našel to svoto, je naprošen, oddati jo takoj pri magistratu, ker je denar izgubil delavec Jože Uršič z Goriškega, ki je vsled izgube prihranjenega zaslužka v veliki zadregi.

— („Zaveze slovenskih učiteljskih društev“) sedmo zborovanje bo dne 4. in 5. septembra 1895 v Novem mestu. Vzpored: Dne 4. septembra, Ob 10. uri dopoldne: seja upravnega odbora (v čitalnici). Ob 11. uri pevska vaja za moške zборе in ob 2. uri popoldne za mešane zборе. Ob 2. uri popoldne: seja delegacije (v čitalnici) s sledečim dnevnim redom: a) pozdrav predsednika, b) poročilo tajnika, c) poročilo blagajnika, d) poročilo urednika, e) volitev treh pregledovalcev računov, f) izbiranje točk za dnevni red glavnega zborovanja. (Oglašeni predmeti so: O vzgoji v Slovincih, (poročevalci gospod Ivan Stukelj), o volitvi pravici učiteljev v razne zastope, o paralelkah pri ljudskih šolah, o šolskem uradovanju, o drugem deželnem jeziku), f) predlogi. Ob 3. uri popoldne: seja odsekov (Slovenski odsek, odseki: za vrtnarstvo, za učila, za mladinske spise) v sobah dekliske šole (v „Narodnem domu“). Ob 4. uri popoldne: pevske vaje za orkester. Ob 5. uri skupna pevska vaja (v čitalnici). Ob 8. uri koncert, ki ga priredi sl. novomeško učiteljsko društvo s prijaznim sodelovanjem slavnega tamburaškega zbora pod vodstvom gosp. učitelja Potrebina v čitalniški dvorani. Program tega koncerta se posebej priobči. Dne 5. septembra. Ob 6. uri zjutraj: izlet k deželni sadjarski, vinarski in poljedelski šoli v Grm. Ob 8. uri: sv. maša v frančiškanski cerkvi. Ob 9. uri: glavno zborovanje v čitalniški dvorani po dnevnem redu, kakor ga bode delegacija določila. Po končanem zborovanju odmor; mej tem zboruje v isti dvorani delegacija, da voli predsednika in nov upravni odbor ter da vzame na znanje, oziroma da odobri sklepe odsekov. Potem zborovanje „Pedagoškega društva“ v isti dvorani. Ob 1. uri popoldne obed v gostilni gosp. Tučka. Oseba plača 1 gld. pripravljalnemu odboru v Novem mestu (v roke g. nadučitelja Barle-ja v Šmibelu).

— (Družba sv. Mohorja.) je tudi letos prav lepo napredovala v številu udov, katerih šteje zdaj 72.097, pomnožilo se je njih število torej za 6145 proti lanskemu letu. Najbolj se je primeroma pomnožilo število udov v Aleksandriji v Afriki, kjer se je vpisalo nad 200 udov, po prizadevanju dušnega pastirja tamošnjih Slovincov. Letošnje knjige se bodo v kratkem začele razpošiljati članom družbe.

— (Nesreča.) Dne 27. m. m. sta belila zidarja Jože Topolovec in Fran Cigale zvonik pri cerkvi sv. Roka v občini Št. Rupert. Odtrgala se je vrv odra, na katerem sta stala, in sta oba padla 15 metrov globoko. Topolovec je umrl čez jedno uro, Cigale pa je bil teško poškodovan na glavi. Orožniki so naznanili dogodek okr. glavarstvu v Mokronogu.

— (Slovensko pevsko društvo v Ljutomeru) izvolilo si je pri občnem zboru dne 25. t. m. sledeči odbor: Predsednik č. g. Ivan Skuhala, dekan v Ljutomeru; podpredsednik, arhivar in pevovodja g. Fran Zacherl, učitelj v Cezanjevcih; tajnik g. Fran Čeh, učitelj v Ljutomeru; denarničar g. Janko Karba, učitelj v Ljutomeru; odborniki g. Ljudevit Babnik, tržan v Ljutomeru; gospdč. Erna Razlag, učiteljica v Ljutomeru, in g. Toma Pušenjak, nadučitelj na Cvenu. Namestnika sta č. g. Jože Ozmec, kaplan v Ljutomeru, in g. Šimen Cvahte, nadučitelj pri Mali Nedelji.

— (Kdo postane deželni glavar v Istri?) To delikatno vprašanje dela namestniku Rinaldinu mnoge preglavice, ker se glede osebe ne more zjediniti z laško deželnozborsko večino. Sredi meseca julija so se sešli laški poslanci v Rovinju in se posvetovali o tej stvari. Izrekli so se za to, da postani glavar zopet dr. Campitelli, a le s pogojem, da mu pusti vlada povsem proste roke glede jezikovnega vprašanja. Campitelli je bil poklican v Trst in izjavil je, da prevzame mesto dež. glavarja samo pod prej označenim pogojem. Namestnik Rinaldini je šel osebno na Dunaj a prinesel s seboj za laško stranko in menda tudi zanj žalostno

vest, da vlada pod tem pogojem ne more Campitellija kandidovati za mesto dež. glavarja. Drugi kandidat laške stranke je bil postavljen na novem shodu v Rovinju v osebi odvetnika v Poreču dr. Cancijanija. Tudi ta je izjavil, da kandidira le s pogojem, da mu vlada pusti proste roke glede jezikovnega vprašanja. Tudi iz te kandidature ni bilo nič. Vladni kandidat je zdaj dr. Rizzi. Ta se onih dveh shodov ni udeležil, ker se noče ukloniti pogoju laške večine, a njega ne mara stranka. V četrtek so se sešli poslanci v Trstu na posveto-vanje in sklicali italijansko politično društvo v Pulji, da se tam dogovore glede te kandidature. Položaj je kritičen, in govori se že o novem razpustu dež. zbora in imenovanju vladnega komisarja.

— (Nov italijansk list na Goriškem.) pisan v slovenskem duhu, bode začel baje izhajati v kratkem. Tako se bode nadomestil bivši zaslusni „Rinnovamento“.

— (Trtna uš na Goriškem) se vedno bolj širi in so okuženi v poslednjem času vinogradi v biljanski občini in nekoliko tudi okoli Vrtojbe. Še bolj kot trtna uš pa se širijo nemški „Mahnzettel“ za potirjanje davka po teh slovenskih krajih, kakor poroča „Goriški vestnik“.

— (Lokalna železnica Trst-Poreč-Kanfanar.) Kakor javlja tržaški poluslužbeni list, je trgovinsko ministerstvo podelilo graditeljema furlanske lokalne železnice Antoneli-ju in Dreosi ju koncesijo za pripravljalna tehniška dela za zgradbo lokalne železnice iz Trsta preko Motovuna in Poreča do Kanfanara.

— (Slepar v duhovski obleki) V Trstu se klati v okolici via del Belvedere že nekaj dni neznan prileten mož v duhovski obleki, ki posebno po gostilnah ponuja na prodaj zlatino in jednake stvari, o katerih se ne ve, od kod jih ima. Bržkone je kak slepar.

— (Nova skladišča v Trsta.) V tržaškem novem pristanu se bode zgradila dva nova hangarja, ker dosedanja skladišča ne zadoščajo potrebam. Dela za novi skladišči so se že pričela blizu pomola št. II. in bodo gotova do zime.

— (Lloydove vožnje v Benetke.) V mesecu septembru se bodo parobrodne vožnje avstrijskega Lloyda iz Trsta v Benetke pomnožile za pet voženj. Parobrodi bodo odhajali iz Trsta in iz Benetk vsak ponedeljek, torek, sredo, četrtek in soboto ob polnoči.

— (Legar na Reki) se razširja precej močno. V poslednjih dveh dneh je po uradnih naznanilih zbolelo 25 oseb, izmed katerih so nekatere umrle. Zdravstvena komisija je sklenila, da se zaprejo vsi javni vodnjaki in odredila potrebno, da se zatire bolezen in prepreči razširjevanje.

* (Madjarski politik — slepar.) Budimpeštanski odvetnik dr. Zoltan Takacs je bil znan kot skrajni radikalec. Prirejal je poulične demonstracije, pisal protidinastične članke, zgovarjal storilca atentata na Hentzi-jev spomenik in se tako urinil mej radikalne politike, kateri so ga misliti pri prvi priliki kandidovati v državni zbor. Minuli teden je Takacsea zaprla policija, ker je od bratov Beres vzel 20.000 gld. Ta dva brata sta svoj dav eskomptno banko okradla za 50.000 gld. in bila obsojena. Jeden bratov je te dni prestal kazen in bil odpuščen. Zahteval je od Takacsa denarne podpore in ker je ni dobil, je vse ovadil.

* (Varnostne priprave v Vatikanu.) Dne 20. t. m. slavila se bo v Rimu petindvajsetletnica, kar je laška vojska zavzela to mesto in se je združilo z Italijo. Ker se je bati hrupnih demonstracij, se delajo v Vatikanu posebne varnostne priprave. Za vse v Vatikanu stanujoče osebe se bo preskrbelo hrana za več dni, vsa vrata bodo zaprta in zavarovana, le jedna bode odprta, pri njih pa nastavljen četa papeževih gardistov.

* (Ženske na srbskih gimnazijah.) Kakor se javlja iz Belega grada, je naučni minister Kovačević dovolil, da se smejo vzprejemati ženske kot učenke v prve tri razrede državnih gimnazij.

* (Jednotni razred na železnica.) Kakor znano, imajo ameriške železnice za vse potnike samo jeden razred. Zlaj se je začelo tudi na Angleškem razpravljati vprašanja, bi li ne kazalo uvesti na angleških železnica samo jeden razred. Za to govore praktične skušnje. Normalni jednotni razred bi bil upravljen z vsemi potrebnimi udobnostmi, kakor jih zahteva sedanji čas. Kdor bi hotel nad normalno mero imeti posebno udobnost, pripuščalo bi se mu, da si vzame dva prostora. Konečno poudarja dotični članek v strokovnem „Rainsay World“, ki razpravlja to stvar, da se ni bati, da bi vsled te novotarje imele železnice manj dohodkov, ker vsaka olajšava v prometu provzročuje da se množi promet.

* (Grozna nesreča na božji poti.) V vasi Ribordone blizu Turina je bila te dni proščenje, na katero je prišlo romarjev iz vse okolice. Romarji so nočili kjer so mogli, par sto pa se jih je nastanilo v nekem poslopju blizu cerkve. Blizu 400 žensk se spalo v prvem nadstropju, blizu toliko moških pa v pritličju. Neka ženska je hotela popraviti petrolejsko svetilko, kar se je kadila, a svetilka je padla na tla in hipoma je bila vsa slama, na kateri so ženske ležale, v ognji. Jela je goreti obleka. Okna so bila omrežena, jedina vrata od zunaj zaklenjena. Zgorelo je nad 50 žensk, par sto pa je bilo hudo opečenih.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod
 Prešern v št. Jarneju na Dolenjskem 6 kron
 8/2 vin. nabrane „pri rakih“ za Velikovoško šolo. —
 Živel rodoljubni darovalci in darovalke in njih na-
 sledniki!

Književnost.

— „Dom in Svet“. Št. 17. ima naslednjo
 vsebino: Dr. F. L.: Andrej Praprotnik; A. Hribar:
 Odkletje; A. Medved: Kacijanar; Podgoričan: Lon-
 čar; V. L.: Pristanu; Gojko: Vlahinja in žid; A.
 Hribar: Biserji; A. Fekonja: Celje in okolica; I. Š.:
 Plastika v pesništvu; dr. F. L.: Izprehod na No-
 tranjsko; Književnost; Razne stvari. Slike: Andrej
 Praprotnik; V mesečnem svitu; Razvaline šaleškega
 gradu in šaleška dolina; Veliki oltar v košanski
 župni cerkvi; Ljubljana po potresu; Župna cerkev
 v Vodica po potresu.

Brzjavke.

Dunaj 2. septembra. Čuje se, da se je
 grof Badeni glede bodoče vlade posvetoval
 tudi z grofom Thunom in z grofom Ledebur-
 om ter da vstopi slednjeimenovani v ministerstvo.
 Poročilo nekega današnjega lista, da je Badeni
 odklonil ponudbo, sestaviti novo ministerstvo,
 je neosnovano.

Dunaj 2. septembra. Glavni dobitek
 kreditnih srečk v znesku 150.000 gld., je za-
 dela srečka serija 157 št. 67, dobitok v znesku
 30.000 gld. je zadela srečka serija 2070 št. 1.

Budajevica 2. septembra. Cesar je do-
 spel včeraj sem in bil slovesno vzprejet. Pre-
 bivalstvo mu je prirejalo viharne ovacije. Danes
 so se začele vojaške vaje.

Krakov 2. septembra. Iz Rusije se jav-
 lja, da je policija prišla na sled revolucionarni
 zaroti in v raznih mestih konfiskovala mnogo
 orožja in pripravljenih bomb.

Amsterdam 2. septembra. Pri proslavi
 rojstnega dne kraljice so se primerile velike
 protidinastične demonstracije. Nastali so izgredi,
 pri katerih je bilo 14 socialistov nevarno ra-
 njenih in 50 oseb aretovanih.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Lorenca in
 Gašparja Sajovica posestvo v Motniku, cenjeno 6810 gld.,
 1000 gld. in 705 gld., in Mihe Cotmana ozir. njega nedol-
 dedičev zemljišče v Jaršah, cenjeno 1395 gld., oba dne 6.
 septembra in 8. oktobra v Kamniku.

Jožefa in Marije Turk posestvo v Strašnem vrhu, ce-
 njeno 1310 gld. in 54 gld. 50 kr.; Jožefa Smrekarja
 zemljišče v Dolnji Paki, cenjeno 1118 gld.; Andreja Ro-
 thel-ua posestvo v Stehanji vasi, cenjeno 721 gld. in Ivana
 Šuteja posestvo v Vukofci, cenjeno 830 gld., vse štiri dne
 6. septembra in 9. oktobra v Črnomlju.

Jankota Predoviča posestvo v Hrastu, cenjeno
 1263 gld. 50 kr., dne 6. septembra in 10. oktobra v Metliki.

Meteorološko poročilo.

Augst	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
31.	9. zvečer	738.4	20.4° C	sl. svzh.	jasno	
1. sept.	7. zjutraj	740.5	15.0° C	sr. svzh.	soparno	0.0
	2. popol.	739.1	27.2° C	pr.m.svzh.	jasno	
"	9. zvečer	739.8	20.4° C	brezvetr.	jasno	
2.	7. zjutraj	740.8	14.3° C	sl. sever	megla	0.0
	2. popol.	739.9	28.1° C	pr.m. vzh.	jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 21.3° in 20.9°,
 oziroma za 4.3° in 4.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 2. septembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	" 30	"
Avstrijska zlata renta	122	" 55	"
Avstrijska kronska renta 4%	101	" 35	"
Ogerska zlata renta 4%	122	" 60	"
Ogerska kronska renta 4%	100	" 10	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1067	" —	"
Kreditne delnice	409	" —	"
London vista	120	" 85	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	" 07 1/2	"
20 mark	11	" 81	"
20 frankov	9	" 59 1/2	"
Italijanski bankovci	45	" 70	"
C. kr. cekini	5	" 71	"

Dne 31. avgusta 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151	gld. 75	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	" 50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130	" 75	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	" 50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	207	" 50	"
Ljubljanske srečke	22	" —	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	" 50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	173	" 25	"
Tranway-društ. volj. 170 gld. a. v.	566	" —	"
Papirnat rubelj	1	" 29 1/2	"

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Ivan Vencajz, ces. kr. deželni sodnik
 svetnik, in soproga Marija rojena Žužek,
 naznanja s tužnim srcem prežalostno vest, da je
 najin ljubljani sin

Janko Vencajz

pravnik

danes dopoldne ob 9. uri, po kratki bolezni, pre-
 videv s svetotajstvi za umirajoče, v starosti 22 let
 v št. Vidu pri Zatični umrl.

Pogreb dragega rajnika bode v sredo dne
 4. t. m. ob 9. uri dopoldne v št. Vidu pri Za-
 tični.

Maše zadušnice se bodo darovale v raznih
 cerkvah. (1133)

V Ljubljani, dne 2. septembra 1895.

(Mesto vsakega posebnega naznanila.)

Najboljša pitna voda

kadar preči nevarnost epidemije,
 je v takih slučajih čisto skušana, od medi-
 cinskih avtoritet vedno priporočena

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
 najčistje tuče
 KISELINE

V njej se ne nahajajo nikake organske sub-
 stanice ter je zlasti v krajih, kjer je stu-
 denčena ali vodovodna voda dvomljive ka-
 kovosti, najprikladnejša pijača (15-4)

P. n. obiskovalcem razstave v Pragi!

Oddajam **prenočišča**; na razpolaganje je elegantno
 opremljenih postelj, vsaka po 50 kr. na dan, in 30 slam-
 njakov, povsem čistih, po 20 kr. na dan. 10 minut od raz-
 stave in pred mostom v mesto.

C. Matejka, Praha, Bubna,

Vinařská ulica č. 362. (1112-2)

Jakob Štrukelj v Trstu

via Caserma št. 16, vhod piazza della Caserma
 (nasproti veliki vojašnici)

prodaja po neverjetno niskih cenah vsako-
 vrstna angleška

kolesa (bicycle).

Zastopstvo koles „Adler“ iz tovarne H. Kleyer
 v Frankobrodu in „Viktoria Cycle Works“
 Wolverhampton, Angleško.

Kolesa „Adler“ so svetovnoznana in se rabijo v
 nemški vojski. — Jamči se za vsako kolo 12 mesecev;
 kdor ne zna voziti, nauči se brezplačno. — Pošilja
 se na deželo in na vse kraje. — Cenike pošilja se
 poštne prosto. (728-31)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895.

Nastopne omenjeni prihajajo in odhajajo časi označeni so v
 srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajšemu času v Ljub-
 ljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 10. uri 6 min. po meji osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Co-
 lovec, Frantsenstete, Ljubno, des Selthal v Aussee, Ischl, Gmun-
 den, Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inmost, Curih, Steyr-
 Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Fran-
 cove vane, Prago, Lipsej, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kocavje.
 Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Co-
 lovec, Frantsenstete, Ljubno, Dunaj, des Selthal v Solnegrad, Dunaj
 via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak,
 Celovec, Frantsenstete, Ljubno, Selthal, Solnegrad.

Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kocavje.
 Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Frantsen-
 stete, des Selthal v Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, In-
 most, Prago, Curih, Geneve, Paris, des Klein Reiding, Steyr, Linc,
 Gmundon, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove
 vane, Karlove vane, Prago, Lipsej, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 30 min. večer mešani vlak v Novo mesto, Kocavje
 Razn tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 30 min. večer osebni
 osebni vlak v Lesce-Bleda.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 6. uri 59 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lip-
 sej, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov,
 Plzeň, Budejovic, Solnegrada, Lince, Steyr, Gmundon, Ischl, Aus-
 see, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Beljaka,
 Frantsenstete, Trbiša.

Ob 8. uri 10 min. zjutraj mešani vlak iz Kocavje, Novoga mesta.
 Ob 11. uri 55 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
 Lipsej, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih
 varov, Plzeň, Budejovic, Solnegrada, Lince, Steyr, Paris, Geneve,
 Curih, Bregence, Inmosta, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega,
 Celovca, Pontabla, Trbiša.

Ob 2. uri 39 min. popoldne mešani vlak iz Kocavje, Novoga mesta,
 Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
 Lipsej, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih
 varov, Plzeň, Budejovic, Solnegrada, Lince, Steyr, Paris, Geneve,
 Curih, Bregence, Inmosta, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega,
 Celovca, Pontabla, Trbiša.

Ob 5. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in
 Ljubne, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Ob 8. uri 35 min. večer mešani vlak iz Kocavje, Novoga mesta.
 Razn tega ob nedeljah in praznikih ob 10. uri 40 min. večer osebni
 vlak iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. zjutraj v Kamnik.
 " 9. " 05 " popoldne " "
 " 4. " 30 " večer " "
 " 10. " 10 " večer " " (slednji vlak le
 ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika (5-192)
 " 11. " 15 " dopoldne " "
 " 6. " 30 " večer " "
 " 9. " 55 " večer " " (slednji vlak le
 ob nedeljah in praznikih.)

Najboljše voščilo sveta!

Fernolendt
 voščilo za čevlje.

Ces. kralj. privileg.

tovarna utem. l. 1832
 na Dunaji

To voščilo brez galice (vitriola) se lepo črno
 svetli ter vzdržuje usnje trpežno.

— Povsod v zalogi. — (3-35)

Zaradi ponarejanj naj se pazi natanke na moje ime

St. Fernolendt.

Poštni paketi, katerih vsebina (4 kilo voščila) je sor-
 tirana, pošiljajo se za poskušajo poštne preste po
 1 gld. 80 kr. na vsako poštno postajo.

Rodbina Dekleva naznanja v svojem kakor v imenu vseh dru-
 gih sorodnikov vsem znancem in prijateljem žalostno vest, da je Bogu vsega-
 mogočnemu dopadlo, nje presrečno ljubljeno mater, odnosno sinaho, staro mater,
 prababico in praprababico, gospo

Marijo Dekleva porojeno Fajdiga

posestnico

po kratki mučni bolezni in po prejemu sv. zakramentov za umirajoče, v 97. letu
 njene dōbe, dne 1. t. m. ob 1/6. uri zjutraj k Sebi poklicati.

Truplo drage pokojnice prepeljalo se bode iz Gradca v Postojino, kjer se
 bode v četrtek dne 5. t. m. ob 9. uri dopoldne s kolodvora preneslo v župno
 cerkev, tu blagoslovilo in potem na pokopališču v Malem Otoku pokopalo.

Sv. zadušne maše brale se bodo na dan pogreba in sledečega dne v Posto-
 jini in v Malem Otoku.

Venci se hvaležno odklanjajo.

V Postojini, dne 2. septembra 1895.

(1130)